

למעלה. וכשעולה אותו קול השופר, כלם נדחים לפניו ולא יכולים לעמד. אשרי חלקם של הצדיקים שיודעים לכוון את הרצון לפני רבונו ויודעים לתקן עולם ביום הזה בקול שופר. ועל זה כתוב, (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה. יודעי, ולא תוקעי. ביום הזה צריף העם להסתכל באדם שלם מפל, שיודע את דרכי המלך הקדוש, שיודע בכבוד המלך שיבקש עליהם בקשה ביום הזה, ולזמן קול שופר בכל העולמות, בכונת הלב, בחכמה, ברצון ובשלמות, כדי שיסתלק הדין על ידו מן העולם. או לאותם שהשליח שלהם לא נמצא פראוי, שהרי חטאי העולם (העם) באים להזכר בגללו. זהו שכתוב, אם הפהן המשיח יחטא - שהוא שליחם של כל ישראל - לאשמת העם הוא, משום שהדין שורה עליהם.

וכשהשליח הוא צדיק פראוי, אשרי העם, שכל הדינים מסתלקים מהם על ידו, כל שפן הפהן שעליו מתברכים עליונים ותחתונים.

אמר רבי אלעזר, ועל זה, כהן ולוי טרם שיעלה לעבודה, בודקים אחריו, ויודעים דרכיו ומעשיו. ואם לא, אינו עולה לעבודה, וכן בסנהדרין כדי לדון דין.

ואם נמצא פראוי, נותנים עליו חמרות המקדש. ואם לא, אינו עולה לעבודה. זהו שכתוב, (דברים לג) וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך. מפני מה זכה (אחרון) לאורים ולתמים ולעבד עבודה? הוי אומר, אשר נסיתו וגו'. האמר לאביו ולאמו

שופרא, דההוא קול סליק לעילא. ובההוא יומא קיימין ומשתכחי מקטרגין לעילא. וכד סליק ההוא קלא דשופרא, פלהו אתדחין קמיה, ולא כלין לקיימא. זפאה חולקהוון דצדיקייא, דידעין לכוונא רעותא לקמי מאריהון, וידעין לתקנא עלמא בהאי יומא, בקל שופרא. ועל דא כתיב, (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה. יודעי, ולא תוקעי.

בהאי יומא, בעי עמא לאסתפלא בבר נש שלים מפלא, דידע ארחוי דמלפא קדישא, דידע ביקרא דמלפא, דיבעי עלייהו בעותא בהאי יומא. ולזמנא קל שופרא בכלהו עלמין, בכוונה דלפא, בחכמתא, ברעותא, בשלימו. בגין דיסתלק דינא על ידוי מן עלמא. ווי לאינון דשליחא דלהון לא אשתכח פדקא יאות, דהא חובי עלמא (עמא) אתיין לאדפרא בגיניה. הדא הוא דכתיב, אם הפהן המשיח יחטא, דהוא שליחא דכל ישראל, לאשמת העם הוא, בגין דדינא שריא עלייהו. וכד שליחא הוא זפאה כדקא יאות, זפאין אינון עמא, דכל דינין מסתלקין מנייהו על ידיה, כל שפן פהנא, דעליה מתברכאן עלאי ותפאי.

אמר רבי אלעזר, ועל דא, כהן ולוי עד לא יסלק לפולחנא, בדיקין אבתריה, וידעין ארחוי ועובדוי, ואי לא, לא סליק לפולחנא, וכן בסנהדרין למידן דינא.

ואי אשתכח פדקא יאות, יהבין עליה חומרא דמקדשא. ואי לא, לא סליק לפולחנא. הדא הוא דכתיב, (דברים לג) וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך. מפני מה זכה (אחרון) לאורים ולתמים, ולמפלח פולחנא. הוי אומר (דברים לג) אשר נסיתו וגו'. האומר לאביו ולאמו וגו'.

וְכִיּוֹן דְּאַשְׁתַּכְּחוּ בְּאַלְיֵן דְּרַגְיֵן, כְּדִין יוֹרוּ
 מִשְׁפָּטֵיךָ לְיַעֲקֹב וְגוֹ', יְשִׁימוּ קְטוֹרֶה וְגוֹ'.
 לְשִׁכָּא רִוְגָא, וּלְזַמְנָא שְׁלָמָא. וְכִלְיַל עַל
 מְזַבְחָךָ, בְּגִין דִּיתְבַּסְמוּן כְּלָא, וַיִּשְׁתַּכְּחוּן
 בְּרַכָּאן בְּכֻלְהוּ עֲלַמִּין, כְּדִין ^(דברים לג) בְּרַךְ יי'
 חִילוּ וְגוֹ'.

וְאִם כָּל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל יִשְׁגוּ וְנִעְלָם וְגוֹ'. ^{(ויקרא}
 ד) רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח, ^(ישעיה לב) נְשִׁים
 שְׂאֵנְנוֹת קִמְנָה שְׁמַעְנָה קוּלֵי וְגוֹ'. כִּמְנָה אֵית
 לִיה לְבַר נֶשׁ, לְאַסְתַּפְּלָא בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה, בְּגִין
 דִּישְׁתַּכַּח בְּרִיָּה שְׁלִים קִמְיָה קִדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא,
 דְכַד בְּרָא קִדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְבַר נֶשׁ ^{(ד' יט}
 ו"א) בְּרָא לִיה שְׁלִים, כִּמְנָה דְאַתְמַר, ^{(קהלת}
 ז) אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יִשָּׂר וְגוֹ'.
 אֶת הָאָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְנוֹקְבָא אֶתְפְּלִילַת
 בְּדְכוּרָא, וְכִדְיֵן יִשָּׂר כְּתִיב. לְבַתָּר וְהִמָּה בְּקִשׁוּ
 חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים.

תָּא חֲזִי, מְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא עֲלָאָה,
 אֲשִׁתְּכַחַת חַד נְיוֹקְבָא רִוְחָתָא דְכָל רִוְחִין,
 וְהָא אוֹקִימְנָא לִילִית שְׁמָה. וְהִיא אֲשִׁתְּכַחַת
 בְּקַדְמִיתָא לְגַבֵּי אָדָם. וּבְשַׁעְתָּא דְאַתְבְּרִי אָדָם,
 וְאַשְׁתְּלִים גּוֹפִיָּה, אֲזִדְמְנוּ עַל הַהוּא גּוֹפָא אֶלְף
 רִוְחִין מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא. דָּא בְּעָא לְאַעְלָא
 בֵּיה, וְדָא בְּעָא לְאַעְלָא בֵּיה, וְלֹא הוּוּ יְכֻלֵּי,
 עַד דְּגַעַר בְּהוּ קִדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וְאָדָם הָוָה
 שְׂכִיב גּוֹפָא בְּלֹא רוּחָא, וְחִיזוּ דִילֵיה יְרוּקָא
 הָוָה, וְכָל אֵינוֹן רִוְחִין סַחְרִין עֲלֵיה.

בְּתַהוּא שַׁעְתָּא נְחִית עֲנָנָא חַד,
 וְדַחָא ^(זריק) לְכָל אֵינוֹן רִוְחִין.
 וּבְשַׁעְתָּא דָּא כְּתִיב, ^(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְהָא אוֹקִימְנָא, דְּנוֹקְבָא
 אֶתְעַבְרַת מִן דְּכוּרָא מִן הַהוּא נֶפֶשׁ דְּאָדָם,
 וְהִיא אֶפִיקַת הַהוּא רִוְחָא, לְנִשְׁבָּא בֵּיה בְּאָדָם,

לֹא רְאִיתִיו וְגוֹ'. וְכִיּוֹן שְׁנַמְצָאוּ
 בְּדַרְגוֹת הַלְלוּ, אֲזִ - יוֹרוּ מִשְׁפָּטֵיךָ
 לְיַעֲקֹב וְגוֹ', יְשִׁימוּ קְטוֹרֶה וְגוֹ'.
 לְשִׁכָּף אֶת הַרְגֹז וּלְזַמֵּן שְׁלוֹם.
 וְכִלְיַל עַל מְזַבְחָךָ, כְּדִי שֶׁהַכֹּל
 יִתְבַּשְׂמוּ וַיִּמְצָאוּ בְּרֻכּוֹת בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת, אֲזִ - בְּרַךְ ה' חִילוּ וְגוֹ'.
 וְאִם כָּל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל יִשְׁגוּ וְנִעְלָם
 וְגוֹ'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח, ^{(ישעיה}
 לב) נְשִׁים שְׂאֵנְנוֹת קִמְנָה שְׁמַעְנָה
 קוּלֵי וְגוֹ'. כִּמְנָה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם
 לְהַתְּבַוֵּן בְּכַבּוֹד רַבּוֹנוּ, כְּדִי
 שְׁיִמְצָא בְּרִיָּה שְׁלָמָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. שְׁפָאֲשֶׁר בְּרָא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, הוּא בְּרָא
 אוֹתוֹ שְׁלֵם, כִּמּוֹ שְׁנַאֲמַר ^(קהלת ז)
 אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 יִשָּׂר וְגוֹ'. אֶת הָאָדָם - זָכַר וְנִקְבָּה.
 וְנִקְבָּה נְכֻלְלַת בְּזָכַר, וְאִזּוּ כְּתוּב
 יִשָּׂר. אַחַר כֵּן - וְהִמָּה בְּקִשׁוּ
 חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים.

בֵּא רָאָה, מְנַקֵּב תַּהוּם רַבָּה
 נִמְצָאֵת רִוְחַ נְקֻבָּה, רִוְחַ שְׁל כָּל
 הָרוּחֹת, וּבְאַרְנוּ שְׁשֻׁמָּה לִילִית,
 וְהִיא נִמְצָאָה לְרֵאשׁוֹנָה אֶצֶל
 אָדָם. וּבְשַׁעְתָּא שְׁנוּבְרָא אָדָם וְנִשְׁלַם
 גּוּפוֹ, הֲזִדְמְנוּ עַל אוֹתוֹ הַגּוּף אֶלְף
 רִוְחֹת מְצַד הַשְּׂמָאל. זֶה רְצָה
 לְהַכְּנִס בּוֹ, וְזֶה רְצָה לְהַכְּנִס בּוֹ,
 וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים. עַד שְׁגַעַר בְּהֵם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָדָם הָיָה
 שׁוֹכֵב גּוּף בְּלֵי רִוְחַ, וּמְרָאָהוּ הָיָה
 יְרוֹק, וְכָל אוֹתָן רִוְחֹת סוֹכְבוֹת
 אוֹתוֹ.

בְּאוֹתָהּ שַׁעַר יֵרֵד עֲנָן אֶחָד וְדַחָה
^(זריק) אֶת כָּל אוֹתָן הָרוּחֹת,
 וּבְשַׁעְתָּא הַזֹּו כְּתוּב, ^{(בראשית}
 א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ
 נֶפֶשׁ חַיָּה. וְהָרִי בְּאַרְנוּ, שְׁנֻקְבָּה
 מִתְּעַבְרַת מִן הַזָּכַר מִן אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 שְׁל אָדָם, וְהִיא מוֹצִיאָה אוֹתָהּ
 הָרוּחַ לְנִשְׁבָּא בְּאָדָם, כְּלוּלָה

כְּלִיל מִתְרִין סְטְרִין כְּדָקָא,